

YARGITAY

22.HUKUK DAİRESİ

Esas No.	2015/4586
Karar No.	2015/8934
Tarihi:	04.03.2015

İlgili Kanun / Madde

4857 S.İŞK /18-21

- **İŞLETMESEL NEDENLERLE FESİH**
- **GEÇERLİ FESİH**
-
-

ÖZETİ Somut olayda davalı banka tarafından alınan işletmesel karar uyarınca güvenlik hizmeti dışarıdan alınmaya başlanmıştır. Güvenlik görevlisi olarak çalışan işçilerin iş sözleşmeleri ise bu sebeple feshedilmiştir. Dosya kapsamına göre davacının özellikleri itibariyle çalıştırılabileceği boş bir kadro bulunmadığı ve feshe son çare olarak başvurulduğu görülmektedir. Nitekim Yargıtay tarafından aynı nitelikte davalarda feshin geçerli sebebe dayalı olduğu ve son çare olarak başvurulduğu kabul edilmiştir (Yargıtay 22. Hukuk Dairesi, 2014/32534-34739 sayılı karar, Aynı şekilde Yargıtay 9. Hukuk Dairesi, 2014/31641-36121 sayılı karar ile aynı Daire, 2014/28016-36110 sayılı karar). Bu itibarla davanın reddi yerine kabulüne karar verilmesi isabetsizdir.

DAVA : Davacı, feshin geçersizliğine ve işe iadesine karar verilmesini istemiştir.

Mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır.

Hüküm süresi içinde davalı avukatı tarafından temyiz edilmiş olmakla, dava dosyası için Tetkik Hakimi A. Bulut tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

Davacı işçi, iş sözleşmesinin geçerli sebep olmadan işverence feshedildiğini ileri sürerek feshin geçersizliğine ve işe iadesine karar verilmesini, işe başlatılmama halinde ödenmesi gereken tazminat ile boşa geçen süre ücret ve diğer haklarının belirlenmesini istemiştir.

Davalı işveren davacının iş sözleşmesinin geçerli sebeple ve feshin son çare olmasına uygun olarak feshedildiğini belirterek davanın reddine karar verilmesini talep etmiştir.

Mahkemece davacının iş sözleşmesinin geçerli sebep olmadan feshedildiği bu sebeple de işe iade şartlarının gerçekleştiği gerekçesiyle feshin geçersizliğine ve davacı işçinin işe iadesine, işe başlatma tazminatı ile çalıştırılmadığı süre için en çok dört aylık ücret ve diğer haklarının belirlenmesine karar verilmiştir.

Hüküm davalı vekili tarafından temyiz edilmiştir.

4857 sayılı İş Kanunu'nun 18. maddesine göre otuz veya daha fazla işçi çalıştıran işyerlerinde en az altı aylık kıdemi olan işçinin belirsiz süreli iş sözleşmesini fesheden işveren, işçinin yeterliliğinden veya davranışlarından ya da işletmenin, işyerinin veya işin gereklerinden kaynaklanan geçerli bir sebebe dayanmak zorundadır.

Somut olayda davalı banka tarafından alınan işletmesel karar uyarınca güvenlik hizmeti dışarıdan alınmaya başlanmıştır. Güvenlik görevlisi olarak çalışan işçilerin iş sözleşmeleri ise bu sebeple feshedilmiştir. Dosya kapsamına göre davacının özellikleri itibarıyla çalıştırılabileceği boş bir kadro bulunmadığı ve feshe son çare olarak başvurulduğu görülmektedir. Nitekim Yargıtay tarafından aynı nitelikte davalarda feshin geçerli sebebe dayalı olduğu ve son çare olarak başvurulduğu kabul edilmiştir (Yargıtay 22. Hukuk Dairesi, 2014/32534-34739 sayılı karar, Aynı şekilde Yargıtay 9. Hukuk Dairesi, 2014/31641-36121 sayılı karar ile aynı Daire, 2014/28016-36110 sayılı karar). Bu itibarla davanın reddi yerine kabulüne karar verilmesi isabetsizdir.

Belirtilen sebeplerle, 4857 sayılı Kanun' un 20. maddesinin 3. fıkrası uyarınca, hükmün bozulmak suretiyle ortadan kaldırılması ve aşağıdaki gibi karar verilmesi gerekmiştir.

HÜKÜM: Yukarıda belirtilen sebeplerle;

1-Mahkemenin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararının **BOZULARAK**

ORTADAN KALDIRILMASINA,

2-Davanın **REDDİNE,**

3-Karar tarihi itibarıyla alınması gerekli olan 27,70 TL karar ve ilam harcından, peşin alınan 25,20 TL harcın mahsubu ile bakiye 02,50 TL karar ve ilam harcının davacıdan tahsili ile hazineye irad kaydına,

4-Davacının yapmış olduğu yargılama giderinin üzerinde bırakılmasına, davalının yaptığı 853,00 TL yargılama giderinin davacıdan tahsili ile davalıya ödenmesine,

5-Karar tarihinde yürürlükte bulunan tarifeye göre 1.500,00 TL vekâlet ücretinin davacıdan alınarak davalıya ödenmesine,

6-Peşin alınan temyiz harcının isteği halinde davalıya iadesine kesin olarak 04.03.2015 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

